

Centrum Dagopvang Cerebrale Parese Kinderen

De uitbreiding met kinderen met een handicap ging niet zomaar. Vooraf moest goedkeuring verkregen worden van de regeringsinstantie Social Welfare Council Nepal. Er is een cm dik boekwerk door deze dienst aangelegd, met allerlei documenten en nog meer handtekeningen. Met afschriften van alles en nog wat, de rapportcijfers van de kinderen, de boekhouding, de budgetten, de externe accountsverklaring, onze inschrijvingen bij de diverse regeringsinstanties, verklaringen van de Belastingdienst en banken, garantiebrieven vanuit Nederland enz. enz. Er zijn interviews gehouden met burens en met onze kinderen. Dev werd afgezonderd van anderen en moest een verhaal op papier zetten omtrent zijn ervaringen in ons tehuis. dit werd door de dienst overgetikt en integraal in het rapport opgenomen. Volgende maand zal de nieuwsbrief een samenvatting van het verslag van Dev in het Nederlands bevatten.

In januari kwam dan eindelijk de goedkeuring dat in ons tehuis 36 kinderen mogen verblijven waarvan 12 kinderen met een handicap. De kosten van het rapport, 23.000 roepies, circa 230 Euro moesten wij zelf betalen. En toen begon het echte werk voor ons. Koen vertrok naar Nepal om e.e.a. op te starten. Had in Nederland al contacten gelegd met de heer Bimal Shrestha, Chief Executive Officer van de organisatie "Self Group Help Cerebral Palsy" hierna afgekort SGCP. In het Nederlands is de spelling Cerebrale Parese, hierna afgekort CP. In eerdere nieuwsbrieven is reeds uiteengezet wat de kenmerken zijn van deze ongeneeslijke aandoening. De contacten met SGCP liepen zeer goed en waren zeer productief en wij zijn verzekerd van hun hulp en adviezen niet alleen tijdens de opstart, maar ook erna. Besloten is te starten met een Centrum Dagopvang voor 6 kinderen om zo de noodzakelijke ervaring op te bouwen en dan gefaseerd groeien naar 12 kinderen. Janak wordt de leerkracht, bijgestaan door zijn vrouw Pushpa indien nodig. Er zijn 2 nieuwe

werkneemsters aangetrokken, die zich full-time bezig gaan houden met de dagopvang, naast de reeds aanwezige 2 dames voor koken en huishoudelijke dienst. Op 7 februari is er een bijeenkomst in ons tehuis, waarbij afgevaardigden van SGCP, 10 CP kinderen en hun ouders en natuurlijk onze staf aanwezig zullen zijn. Wij zullen daarna met de 6 jongsten beginnen en onder "daarna" moet verstaan worden binnen 2 dagen na de bijeenkomst. Tijdens het schrijven van dit verslag hadden 4 ouders al aangegeven dolblij te zijn met de opening van het centrum, de overige 2 moesten nog gecontacteerd worden. Alhoewel er vloerbedekking ligt, wordt er nog een schuimrubberlaag opgebracht waarover nogmaals een vloerbedekking wordt gelegd. CP kinderen zitten/licgen veel op de grond en dit is ter voorkoming dat er veel kou optrekt. De wanden van de kamer voor de dagelijkse opvang worden tot circa 80 cm hoog bekleed met schuimrubber bedekt met vloerbedekking, ter voorkoming van letsel bij het stoten. Speciale tafel/stoelen voor 6 kinderen zijn besteld. Ook lopen er bestellingen voor 2 rolstoelen, klok, spiegel, whiteboard, systeem om de 4 treden naar de B.G. met rolstoelen te kunnen overbruggen, stellingen voor opbergen speelgoed en materialen, grote voorraad luiers, dikke gordijnen voor kleurherkennings-oefeningen, speelgoed, spellen voor bezigheidstherapie enz. Al hetgeen hiervoor staat zal tijdens de bijeenkomst op 7 februari ook al in ons tehuis beschikbaar zijn. Wij zijn tevens aan het shoppen naar meerdere rolstoelen, een namaak hoektrap voor oefenen traplopen, klimrekken waar de kinderen zich aan kunnen optrekken, looprekken, een verwarmingssysteem, stoelen/banken voor binnen/buiten, toiletstoelen enz, maar levering zal vermoedelijk na de 7e plaatsvinden. Ook zal per 7 februari transport geregeld moeten zijn. Gelet op hun mobiliteit kunnen de kinderen niet met een gewone auto of motor vervoerd worden, maar we zoeken naar een oplossing. De 2 nieuwe werkneemsters rijden 's morgens en 's middags mee voor hulp bij het in- en uitstappen. Meeste kinderen binnen het SGCP complex

moesten ook in/uit het busje gedragen worden. Mogen wij de tekst onder **"Helpen"** op de laatste pagina onder uw aandacht brengen?

De Apentempel

Op 500 meter van het Langtang Children Home ligt op een heuvel de uit de 5^e eeuw stammende en voor Boeddhisten en Hindoes zeer heilige stoepa Swoyambhunath, gebouwd volgens specifieke regels die alle een symbolische betekenis hebben. Boven het geheel hangen veelkleurige gebedsvlaggen die bij elk zuchtje wind gebeden los laten naar de hemel.

De witte halve bol van het monument symboliseert de Schepping. Beelden van de mediterende Boeddha vertegenwoordigen de 4 elementen, aarde, vuur, lucht en water. De 13 vergulde ringen van de spits zijn de 13 graden van kennis die nodig zijn om het pad te volgen op weg naar de verlichting en het Nirwana.

Vijfentwintig eeuwen geleden zou de legendarische heilige Manjushri hier de lotus van het oude meer in de vallei hebben ontdekt en volgens de legende zou de heilige hier zijn haar hebben laten knippen. Uit elke haar zou een boom gegroeid zijn en de luizen zouden in apen zijn veranderd.

De stoepa wordt ook wel de Apentempel genoemd en niet ten onrechte, want de heuvel waarop de Swoyambhunath staat wordt bevolkt door misschien wel duizenden apen.



Een vreemd geluid deed Janak naar buiten snellen waar hij een baby aapje ontdekte. Janak probeerde het aapje weg te jagen, maar och arme, de aap liep naar hem toe en liep via zijn benen en

borst naar de schouders van de niet als held bekend staande Janak, maar na zijn angst overwonnen te hebben, koesterde hij het aapje als een klein kind,



De kinderen vonden het prachtig, wilden het aapje graag houden, gaven het aapje wat melk, biscuit en bananen en speelden de hele dag met het aapje.



Het aapje genoot, toonde zijn acrobatische toeren, speelde zelfs voetbal met de kinderen totdat hij zo moe was dat hij op een kruk in slaap viel.



Tot verdriet van de kinderen werd toch besloten het aapje weg te brengen, want goede vrienden met onze hond zou hij nooit worden. Janak, Mana en Megh brachten hem aan het eind van de middag naar de Swoyambhunath, lieten

de aap daar vrij en renden zo hard mogelijk terug naar huis.

Trektocht in Nepal

Geïnteresseerden (m/v) die wensen deel te nemen aan een sponsortrektocht in het Himalaya gebied worden verzocht zich aan te melden via koentwilt@hotmail.com. De trekking begint in Kathmandu rond de 1^e april en zal 15-16 dagen duren. I.v.m. met heen- en terugreis, moet je rekening houden met een afwezigheid van 3 weken.

De trektocht wordt in details door mij geregeld, vanaf aankomst tot vertrek uit Nepal, inclusief sightseeing in Kathmandu. Er wordt gebruik gemaakt van professionele Engelsprekende gidsen waar ik al jaren mee samenwerk. Ook gaat er 1 drager per 2 teamleden mee voor het vervoer van bagage. Als tegenprestatie verwacht ik dat deelnemers binnen hun eigen netwerk donaties binnen brengen dan wel sponsoracties opstarten. Alle gelden zijn bestemd voor het gehandicaptenproject, zie elders in de nieuwsbrief.

De Ziekenboeg



Op hun enige vrije dag van school, voetballen de jongens veel op het nabijgelegen "veld", een zandvlakte waarop ook autorijles gegeven wordt. Op de terugweg stapte Yohan in glas en had een grote en diepe snee in zijn voet en Pushpa ging per taxi naar het Birhospital. Na het maken van de x-rays om er zeker van te zijn dat er geen

glassplinters in de wond zaten, werden er een aantal hechtingen aangebracht. De foto toont Yohan, die gelukkig weer kan lachen, met zijn ingepakte voet.

And the winner is....

Gedurende de wintervakantie van afgelopen week deed Aayusha, het

dochtertje van Janak en Pushpa en tevens de jongst inwonende van het Langtang Children Home, mee aan de hardloop wedstrijden op school en alle kinderen van ons tehuis stonden langs de lijn haar aan te moedigen.



Dank zij die aanmoedigingen slaagde Aayusha erin zilver op de 100 meter hardlopen te scoren. De foto toont Aayusha tijdens het omhangen van het eremetaal.



Een fantastisch moment voor Aayusha, Janak en Pushpa. Proficiat Aayusha.

Maghe Sankranti

Maghe Sankranti is een Nepalees festival op 14 januari en markeert het einde van de koude maand Poush waarin geen religieuze ceremoniën mogen worden gehouden en het begin van de warmere zomerperiode waarin de zon zijn zuidelijkste positie verlaat en aan zijn noordwaartse reis begint. In andere religieuze tradities wordt dit ook het festival van de zonnwende genoemd. De dag begint met het nemen van een bad in de heilige rivieren, zoals de Bagmati die in de Ganges uitmondt, maar door de vervuiling, rioleringsproblemen komen erop uit en stroomopwaarts vinden lijkverbrandingen plaats, wordt dat elk jaar minder. Diverse legendes liggen aan Maghe Sankranti ten grondslag, maar in ons tehuis vieren we het als het "Ritueel van de Zalving", waarbij de moeder de gezinsleden zalft en hen geluk en gezondheid toewenst.

Volgens deze legende was er een echtpaar met een dochtertje die op sterven lag. Een onbekende Hindoe priester kwam langs en de ouders gaven de priester ongekoekte rijst omdat zij geen tijd hadden eten voor de priester te bereiden. De priester raadde de ouders aan mosterdolie op het hoofdje van het meisje te doen en hun dochtertje vanuit de grond van hun hart te zegenen en het wonder af te wachten. Binnen 15 minuten opende het meisje de ogen en was weer helemaal beter. De ouders wilden de priester bedanken, maar die was verdwenen.

's Morgens gingen Pushpa, Jyoti, Mamata en Amrita naar de markt om de benodigdheden voor die dag te kopen. Na het ontbijt ging iedereen naar het balkon, waar Pushpa alle kinderen één voor één met mosterdolie zalfde en iedereen een lang en gelukkig leven wenste.



Netjes op je beurt wachten, met Sonam voorop

Iedereen had wel vooraf de haren gewassen, omdat dan de olie langer behouden blijft.



Na de zalving werden de kinderen getrakteerd op brokken in boter gedoopte gebrande bruine suiker en

zoete aardappelen, een lekkernij die bij Magne Sankranti hoort.

En daarna was het genieten van een vrije dag, want Magne Sankranti is een officiële feestdag in Nepal.

Oogarts Pushpa

Ramesh had wat oogproblemen en droeg gedurende 6 maanden een bril met mindere sterkte om zijn ogen wat rust te geven. Ook schreef de oogarts een aantal oefeningen voor welke elke dag herhaald moest worden en Pushpa fungeerde als Oogarts in opleiding.



Pushpa hield het papier van de echte oogarts vast, waarop 2 zwarte cirkels waren aangebracht en m.b.v. een pen moest Ramesh naar de cirkels kijken om er 3 zwarte cirkels van te maken.

HELPEN??

Het Langtang Children Home is volledig van sponsors afhankelijk. Donaties zijn welkom op rek. nr 1259.42.656 t.n.v. Stichting Langtang Children Home te Kaatsheuvel.

Voor verdere info kijk op de website www.langtangchildrenhome.nl of stuur een mail naar:

langtangchildrenhome@hotmail.com

De Stichting is door de Belastingdienst erkend als een Goed Doel, waardoor donaties, afhankelijk van de gestelde limieten, aftrekbaar zijn van de Inkomsten- of Vennootschapsbelasting.

NAMASTE !